

தகழியின் இரண்டுபடி - மாறாத மரணக்களங்கள்

க. அஸ்வின்,

பகுதிநேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,

ஷிரீ ராமக்கிருஷ்ணா மிஷன் வித்யாலயா

கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தகழிசிவசங்கரப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட மலையாளநாவல் 'இரண்டங்கழி' (1948). அதைத் தமிழில் 'இரண்டுபடி' (1990) எனும் பெயரில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் திரு. டி. ராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்.

நாவல் விவசாயக்கூலிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே நடக்கும் வர்க்கம், மற்றும் சாதிப்பிரச்சினையைக் கூறுகிறது. இங்குகோரன், சிருதை, சாத்தன் என்பவர்கள் தனித்தனிப் பாத்திரமாக நாவல் முழுக்க உருக்கொண்டு ஏழை விவசாயக்கூலிகளென்று, கொத்தடிமை நிலையை நமக்கு உணர்த்துகிறார்கள். மதமும், அரசியல் கட்சிகளும் தங்கள் பொய்யான வாக்குகள் மூலம் இம்மக்களை திசைத் திருப்புகின்றனர். வழக்கபோல கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம்தான் இவர்களின் உழைப்பை, அதன் மதிப்பை அவர்களுக்கு இனங்காட்டித்தருகிறது. இதனால் விவசாயிகளைக் கொன்றுவிடத்துடிக்கும் முதலாளிகளின் செயல்பாடுகள் எப்படி அமைகிறது, அதற்கு ஈடுகொடுத்து தங்களது வாழ்வை அடமானம் வைத்து தங்களது போராட்டத்தை எப்படித் தொடர்கிறார்கள் என்பதுதான் நாவலின் அடித்தளம்.

கலைச்சொற்கள்

சாகுபடி, பண்ணையம், வேளாண்மை, ஐந்துகூலியேன். கதிர்க்கட்டு செலவு, கதிரறுப்பு, குத்துபதம் (அளக்கிற போதுள்ள ஒருவருமானம்), பிடிப்பதம் (ஒரினம்வருமானம்), அளக்கிடை (அளவுக்காரனுடைய வருமானம்), சீவாடு (ஒருவயல்வேலைப்பொறுப்பாளியின் வருமானம்).

முன்னுரை

கேரளமாநிலத்திருவனந்தபுரம்(குட்டநாடு), கைனகிரி பகுதியில் நடைபெறும் கதைக்களமானது, சேற்றுநிலம்நிறைந்த குட்டநாட்டில், பண்ணைமுறைஒழிந்து, 'உடலுழைப்புக்கேற்றகூலி' என்று ஏற்பட்ட காலத்தில், சொந்தநிலம் இல்லாத பண்ணைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக்கதையைக் கூறுகிறது. இதில் இந்திய அரசியல் இயக்கங்களும், பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகளும் எப்படி மக்களை தங்கள் கட்டுக்குள் கொண்டுவருகின்றன, இந்த நிலையில் இம்மக்கள் எப்படி விழிப்புணர்ச்சிப் பெறுகிறார்கள். இதன் மூலம் தங்கலது வாழ்விற்கான விடுதலையை எப்படிக் கண்டடைகிறார்கள். அவர்களுடை அபத்தமான வாழ்வு எப்படி அடையாளமாகிறது என்பதை இந்நாவல் 'இரண்டுபடி' (1990) முன்வைக்கிறது.

சாகுபடித் தொழில்

வயல்கள்எப்போதும்நீரில்மூழ்கிக்கிடப்பதாலும் ஒவ்வொரு பருவகாலத்திலும் வயல்கள் வரம்பு வைத்துத்தண்ணீரை வடியச்செய்ய வேண்டியிருப்பதாலும் கேரளத்தில் இக்குறிப்பிட்ட பகுதியில் நடைபெறும் சாகுபடி தனித்தன்மை வாய்ந்ததாயிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய தொழில் மிகவும் கடினமானது. உடல்நலனுக்கு ஏற்றதும் அல்ல.

அதற்குத் தனிப்பட்டபயிற்சி, திறமைவேண்டும். முற்காலத்தில் நிலங்களோடு ஒட்டிப் பண்ணையாட்களாகக் கிடந்த ஒருசிலவகுப்பினர்களே இந்தவேலையைச் செய்துவந்தார்கள்.

பண்ணையார்கள் – பண்ணையாட்கள்

முன்காலங்களில் பண்ணையார்களும், பண்ணையாட்களும் தம்மிடையே ஒருபரம்பரை உறவை வளர்த்திருந்தனர். இந்த உறவில் இருசாரரின் உரிமைகளும் அடங்கியிருந்தன. தற்கால முதலாளித்துவ முறையின்படி சாகுபடி ஆரம்பமானதும் இந்தப்பழைய முறை தகர்ந்துபோகவேண்டியதாயிற்று.

பண்ணையார் பக்தியை இன்னும் விடாமல் போற்றிவந்த பண்ணையாள், இப்போது ஒப்பந்தப் பொருளுதார முறையை எதிர்ப்படவேண்டியதாயிற்று. இந்தமுறை அவன் பெறவேண்டிய கூலியைத் தெளிவாகவரையறுத்து அவனுடைய உரிமைகளையும் ஒழித்துவிட்டது. இந்த இடைக்காலப் பகுதிதான் இரண்டுபடி நாவலில் சொல்லப்படுகிறது.

கூலித்தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் நிலை

நிலப்பற்று, தொழிற்பற்று, பண்ணையார்பக்தி ஆகிய இளமைக்கியல்பான மயக்கங்களோடு வாழ்க்கையைத் தொடங்கி காலக்கிராமத்தில் இந்தமயக்கங்களிலிருந்து விழிப்படைந்து வரும் நுண்ணறிவுடைய கோரன் என்பவன் கதையாகிறது. இது அவனது மற்றும் அவனது மனைவி சிருதை, நண்பன் சாத்தன் ஆகியவர்களின் ஆற்றல்களைக் குறித்தும், சமூக அமைப்பின் கொடுமையைக் குறித்தும், நடைமுறையிலிருக்கும் பொருளாதார நிலைமைகளிலுள்ள அநீதியைக் குறித்தும் அவர்கள் மெல்லமெல்ல உணர்கிறார்கள். அன்றியும் அவர்கள் இந்தப்பகுதியில், உலகயுத்தத்தை அடுத்து விளைந்த அரசியல், பொருளாதார, சமூகச்ச்சரவுகளில் இரக்கமில்லாமல் தாக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

உலகத்திலுள்ள தொழில்களிலேயே மிகவும் சிறந்ததும் பயனுள்ளதும் வேளாண்மை. என்றாலும், மிகவும் கடினமானதும் சபிக்கப்பட்டதுமாகவும் வேளாண்மை கருதப்படுகிறது. இந்தியாவில் சிலபத்தாண்டுகளுக்கு முன்புவரை வேளாண் மற்றும் பண்ணைத் தொழில்வேலைகளில் அடிமைகள்தான் ஈடுபடுத்தப்பட்டுவந்தார்கள். உடல்சலிக்கும்வரை உழைத்தாலும் கால்வயிறு நிரம்புவதாகத்தான் உழைப்பாளிகளின் வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது. அதைவிட கொடுமையானநிலை என்பது அவர்தம் உழைப்புக்குண்டான கூலியுமில்லை, மதிப்புமில்லை. இப்படியாகத்தான் தொழிலாளிகள் தலைமுறை தலைமுறைகளாகப் போதிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டனர்.

முற்காலகட்டத்தில் உழைப்பவர்களுக்கு என தனியாக ஊதியம் கிடையாது. அதற்குப் பதிலாக உணவும், உறைவிடம் உள்ளிட்ட தேவைகளும் மட்டுமே அவர்தம் எஜமானர்களால் தரப்பட்டுவந்தது. இதிலுள்ள சூட்சுமம் அறியாத அடிமைகளும் தம்எஜமானரை இந்திரர்சந்திரர் என எண்ணியதும் கடவுளுக்கிணையாக அவர்களைப் போற்றியதும் உண்டு. என்னதான் காலம்காலமாக பொய்மை கற்பிக்கப்பட்டாலும், என்றாவது ஒருநாள் உண்மை உதிக்கும்.

அப்படி தம்முடைய நியாமான கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடியவர்கள், கேரளத்தின் குட்டநாட்டு பண்ணை அடிமைகளாகக் கருதப்பட்ட விவசாயக்கூலிகள்.

நாவலில் பாத்திரங்கள்

சிருதை, கோரன், சாத்தன் எனமூன்று முக்கியகதாபாத்திரங்கள். அவர்களுக்கிடையேயான அன்பு, காதல் உள்ளிட்ட உணர்வுகள் மற்றும் அவர்களது அன்றாட வாழ்வின்னூடாகவே குட்டநாட்டு பண்ணையாட்களின்

அவலநிலையைக் காட்டுகின்றார் தகழி. போராட்டம் துவக்கப்பட வேண்டியதன் காரணங்களையும் அதனால் தனிமனிதவாழ்வில் சந்திக்க நேரிடும் அவலங்களையும் மிக அற்புதமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு அறிந்து கொண்டுள்ள உறவின் மகத்துவம் மூவரின் (சிருதை, சாத்தன், கோரன்) வாழ்க்கையால் நிறுவப்படுகின்றது.

இப்பாத்திரத் தன்மைகளை மிகச்சுருக்கமாக, “ ரண்டிடங்கழி நாவலில் வரும் கோரன், சாத்தன் ஆகியோர் குட்ட நாட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களான பறையர் புலையர்களின் வாழ்க்கை அவலங்களைத் துடைக்கும் பொருட்டு முதலாளிகளின் சுரண்டல் மனப்பான்மையை எதிர்த்துப் போராடுபவர்களாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். கொள்கைகளுக்காக உயிரையும் கொடுக்கத் தயங்காதவர்களாகக் கோரன், சாத்தன் ஆகியோர் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். கோரன், புஷ்பவேலி சாக்கோவைக் கொன்றுவிட்டுச் சிறைசென்ற பின்னர்ச் சாத்தன் கோரனின் மனைவி சிருதையைக் காப்பாற்றுகிறான். கோரன் சிறையிலிருந்து மீண்டுவந்த பின்னர்ச் சிருதையை அவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் போராட்டக் களத்தில் குதிக்கிறான். தனிவாழ்க்கையில் தியாக உணர்வும் பொது வாழ்க்கையில் குறிக்கோளும் உடையவனாகச் சாத்தன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான். தொழிலாளர்களின் நன்மைக்குப் பாடுபடுபவனாக நேந்திரன் படைக்கப்படுகிறான்” (ம.திருமலை, தமிழ் மலையாள நாவல் ஒப்பாய்வு, ப.163) என்னும் ஆய்வுப்பார்வை மிக முக்கியமானதாகிறது.

சமுதாயப்பின்னணி

1948 ல் எழுதப்பட்ட இந்நாவல் அன்றைய கேரள சமூகப் பழக்கவழக்கங்களையும் இதன்மூலம் சொல்லுகின்றது. சிருதையின் தந்தையான காளிச்சாம்பன் தன்பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொள்வதானால் ஐம்பதுரூபாயும் இருபத்தைந்து பறைநெல்லும் தரவேண்டும் என்கிறான். பறை என்பது இங்கு ஒரு அளவு. அதேசமயம் பெண்ணிடம் வரதட்சிணை வாங்குவது என்ற பழக்கம் இல்லாமல் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரதட்சிணைமுறை இங்குகவனிக்கத்தக்கது. காரணம் அவள்காலம் முழுக்க இனி கணவன் வீட்டிற்கு உழைக்கப் போகிறாள் என்பதாகும். இதில் சிருதையைக் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்றால் மாப்பிள்ளை தரவேண்டிய வரதட்சிணைக் குறித்து சிருதையின் தந்தை உறுதியாக இருப்பது ஆதிச்சமூகமரபைத் தொட்டுக்காட்டுகிறது. தவிர சிருதை நல்லவேலைக்காரியும் ஆவாள். ஆனால் இன்று அந்த முறை இல்லாமல் பெண்வீட்டார் கொடுக்கும் பழக்கம் சமூகச்சீர்கேட்டை உணர்த்துகின்றது.

கோரன் திருமணத்திற்குத் தேவைப்படும் பணமும் பொருளும் என அடுக்கப்படும்போது, “எங்கனமாயினும் ஐம்பதுரூபாயும் இருபத்தைந்து பறை நெல்லும் உண்டாக்கினாலும், வேறு செலவுகள் இருக்கின்றன. இரண்டு பெருந்தீனி, பெண்ணுக்கு உடைக்கட்டுகள், பெண்ணின் தாய்க்குப்புடவை பெண்ணின் மாமனார்களுக்கு ஆடைகள், கரைக்கூட்டத்திற்குப் பிடிப்பணம் மென்னும் ஊர்ப்பணம்- இப்படிப்போகிறதுசெலவு இதெல்லாம் எங்கிருந்து உண்டாகும்” (தகழிசிவசங்கரப்பிள்ளை, இரண்டுபடி, ப. 15) எனமிகக்குறைந்த வகைகள் என்று அறிந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பங்களில் திருமணம் எப்படி சிக்கனமாக நடந்திருக்கிறது என்பதைவிட, அந்தகுறைந்தளவு பொருளாதாரத்திற்குக்கூட அவர்கள் படாதபாடுபடுவது அவர்களது பொருளாதாரம் எந்தநிலையில் அமைந்துள்ளது, அவர்கள் வறுமைகோட்டிற்கும் எந்த அளவுகீழே இருக்கிறார்கள் என்பதும் புலப்படுகிறது.

பண்ணையடிமைகளாக அல்லது கொத்தடிமைகளாக வாழும் இந்தமக்களுக்கும் பண்ணையார்களுக்கும் இடையில் இருந்த உறவும் இங்கு முக்கியமானது. அதாவது தங்களிடத்தில் வேலைபார்க்கும் இவர்களுக்குத் திருமணமென்றால் அதைப் பண்ணையாரே ஏற்று நடத்திவைப்பவராக இருந்திருக்கின்றனர். அடிமைகளுக்கு முதலாளியைத் தவிரவேறுயார் இருக்கப்போகிறார்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் முன்னாட்களில் இது

ஒருவகை உறவுமுறையாக இருந்துள்ளதை நாவலாசிரியர் கோரனின் தாய்தந்தைத் திருமணத்தை முன்வைத்து இதனை வெளிப்படுத்துகிறார்.

"வெளுத்ததைக்கு- அந்தச்சிழச்சாம்பானுக்கு- பலபல கதைகளும் சொல்லவேண்டியிருந்தது வெளித்தை கோரன் தாயைக்கட்டியது அவனுடைய பண்ணையாரிருந்தகாலத்தில் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் அந்த விசேஷத்திற்கு வேண்டிய எல்லாச் செலவும் பண்ணையார்தான் செய்தார் அதற்குமுன் வெளுத்தையுடைய தாயை அவனுடைய தந்தை கொண்டுவந்தது - அதுவும்அங்கணமே தலைமுறை தலைமுறையாக அறைக்கல் வீட்டுக்காரர்களுக்கும் வெளுத்தையின் குடும்பக்காரருக்குமான நிலைநின்று வருகிற தொடர்பைக்குறித்து வெளுத்தை விஸ்தரித்தான்" (ப.15)

கோரன் தனது தந்தை அடிமையாக இருக்கும் அறைக்கல் பண்ணையாரிடம் திருமணத்திற்கான உதவிக்கேட்கிறான். ஆனால் இப்போது அவர் பழைய பண்ணையாரின் நிலையில் இல்லை. அவர்வேறு எங்காவது வாங்கிக்கொள் என்றுசொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார். இதனால் அவரைவிடுத்து இன்னொரு ஊரில் உள்ள கைனகிரி புஷ்பவேலி சாக்கோ பண்ணையாரிடம் கொத்தடிமையாக ஒப்பந்தமாகிறான். ஆனால் கடுமையான சிலகட்டுப்பாடுகள் அங்கு இருந்தன.

வருடத்தில் நூற்றெண்பது நாளாவது வேலை செய்யவேண்டும் (வயலில் நேரங்காலம் பாராமல் வேலை செய்வது அல்லது வயலிலேயே இருப்பது). ஒருநாளைக்கூலி ஐந்துகூலியேன் - இரண்டுபடி - நெல். ஓணத்திற்கோ மகத்திற்கோ அமாவாசைக்கோ, விசேஷமாக ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை. அறுவடைக்காலத்தில் ஒன்றுவிட்டொருநாள் ஒவ்வொரு கதிர்க்கட்டு செலவுக்குக் கொடுக்கப்படும். பத்திலொருபதம் கதிரறுத்து (பதம்கதிரறுத்துச் சூட்டிப்பவர்களுக்குள்ள உரிமை), மிதித்துவாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். தீர்ப்போ (பிரதிதினம் அறுவடைக்காரனுக்கும் ஒருநெல் கற்றை), குத்துபதமோ (அளக்கிற போதுள்ள ஒருவருமானம்), பிடிப்பதமோ (ஒரினம்வருமானம்), அளக்கிடையோ (அளவுக்காரனுடைய வருமானம்), சீவாதோ (ஒருவயல்வேலைப்பொறுப்பாளியின்வருமானம்), காவலோ ஒன்றும் கேட்கலாகாது என்பது விவசாயக்கூலிகளின் உழைப்பை உறிஞ்சுவாழும் நிலையாகக் காணக்கிடைக்கிறது.

பண்ணையார்களின் சபலம்

புதிதாகத் திருமணமாகி வருபவர்களிடத்தும், தன்னுடைய அடிமைகளாக இருக்கும் பெண்களிடத்தும் மிராசுதாரர்கள் அத்துமீறி நடப்பதும் உண்டு. அப்படி நடக்கும்போது அதைவெளித் தெரியாதபடி பெண்கள் பொத்திப்பாதுகாக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களின் கணவன்மார்கள் கொல்லப்படலாம். பஞ்சகாலத்தில் அல்லது அவர்களின் ஏழ்மையை நிலையைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் அந்தப் பண்ணைவேலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படலாம்.

கோரனின் மனைவியான சிருதையின் பின்னால் பண்ணையாரின் மகன் சுற்றிவருவதைக் குறித்தும், அவனிடம் தான் எப்போது வேண்டுமானாலும் இரையாகலாம் என்று சிருதை அஞ்சுவதும், இதனைக் கணவனிடம் எப்படிச்சொல்வது என்றுபயப்படுவதும் இங்கு நடக்கிறது.

மூன்றுவகையான அடுக்குகள்

பண்ணையார் மற்றும் பண்ணையாள் இடையே நடக்கும் பிரச்சினைகள், இதில் மரபார்ந்தஉறவு, நவீனத்துவஉறவு இரண்டும் பின்னிஅமைகின்றன. அதாவது மரபார்ந்த பண்ணையார் மற்றும் பண்ணையாள் இடையே ஓரளவுக்கு நலமான உரிமை அதிகாரம் உண்மையான உழைப்பு போன்றவை நிலைத்திருந்தன. நவீனத்தன்மை

அடையும்போது அரசியல் ஆதாயம், கிறித்துவ மிஷின்முழைவு, கம்யூனிஸ நுழைவுபோன்றவை விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. எதிலும் ஆதாயம் தேடும் கூட்டமும் இருக்கிறது. இந்நிலையில் சாதாரண பண்ணையாள் தனது கூலிஉரிமையைக் கேட்பதும், பண்ணையார் அதனை மறுப்பதும், இயக்கங்கள் குடுபிடிப்பதுமாக மூன்றுவகையான அடுக்குகள் இங்குத் தொழிற்படுகின்றன. நாவலில் உழைக்கும் மக்களில் கோரன், சிருதை முதன்மைப்படுகிறார்கள்.

இங்கு பண்ணையாளாக வேலைப்பார்க்கும் கோரன் போன்றவர்களுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இவர்கள் பெரும்பாலும் பள்ளர், பறையர் பொதுவாகப்புவையர் என்று சொல்லப்படுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். வயல்வேலையில் அவனே முதன்மையானவனாக இருக்கிறான். அவனுடைய பொறுப்பும் இருக்கிறது.

"ஒரு ஓணவேலையில் சேர்ந்து கோரன் வேலை செய்வதுஅப்பொழுது முதல்தடவை முன்னெல்லாம் தினக்கூலிக்கு வேண்டுகிறவனுக்கு வேலைசெய்து கொண்டிருந்தான். ஓணப்பணியாளான போழ்து, வேலைக்காரன் என்னும் நிலைமையில் அங்கீகாரம் பெற்றுவிட்டான். அலுவல்கள்நிச்சயமாகிவிட்டன நாளைத்தினம் யார் கூப்பிடுவார்கள். என்னவேலையென்று தேடித்திரிய வேண்டியதில்லை அவனுக்குப் பொறுப்புகளுண்டு. அன்றாடக் கூலிக்கல்லவேலை செய்வதும்; நாட்டிற்குவேண்டும் நெல்விளைவிக்க நாட்டினர்க்கு உணவு உண்டுபண்ண...அவன்வேலை செய்யும் வயலின் கிருஷி. மற்றொருகிருஷியைவிட மேன்மையாயிருக்கவேண்டும்" (ப.35).

இங்கு கோரன் தன்னுடைய புஷ்பவேலிப் பண்ணையில் முழுஉரிமை இருப்பதாக நம்பிப்பணிபுரிகிறான். தலைமை வேலைக்காரனுக்கு மேலாக வேலைபார்க்கிறான். மரபார்ந்த உறவு பேணப்படும் என்று நம்புகிறான். ஆனால் ஒருபிடி நெல்லைக்கூட அவன் குடிப்பதற்கோ (கடுமையான பணிக்கு சிலநேரம் குடிப்பதும் உண்டு), அல்லது வெற்றிலைப்பாக்கு வாங்குவதற்கோகூட எடுக்கமுடியாது என்று அறிந்தபிறகு உழைபாளிகளின் உரிமைப் பிரச்சினைஎழுந்து, நேரடியாக உழைப்புக்கேற்ற கூலி என்ற நிலையை எட்டுகிறது. இதை எதிர்பார்க்காத மிராசுதாரர்கள் மத்தியில் கோபம் எழுகிறது. அரசு, காவல்துறை மூலமாக மிராசுதாரர்கள் உழைப்பாளிகளை அடக்க நினைக்கிறார்கள். விளைவு கோரன் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறான். கடைசிவரை உழைப்பாளிகளின் இயக்கம் என்பதிலிருந்து அவன் பார்வை விலகுவதில்லை.

இந்தியா காலனிநாடாக இருந்தபோதே அவர்களால் கிறித்துவ சமயம் பரப்பப்பட்டது என்றாலும் கிராமப்புறங்களில் குறிப்பாக திருவனந்தபுரம் சுற்றியுள்ளப் பகுதிகளில் அது காலதாமதமாகவும், அரசியல் நெருக்கடிகளாலும், குறிப்பாகக் காங்கிரஸ்கட்சிப் பெருவாரியாக மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றதாலும் இந்தக்குக் கிராமங்களிலும் அதன் செல்வாக்கு நீள்கிறது.

"ஏதோபெரியகாரியங்கள்நிகழப்போகின்றன கிறித்துவனுக்கும் இந்துவுக்குமிடையில் ஒருவழக்குத்தான் உண்டாகாதோ வெனும் ஐயம் ஏற்பட்டது" (ப.59) என்பதன்வழி கிறித்துவம் குக்கிராமங்களுக்குள்ளும் நுழைவதை அறிகிறோம்.

கிறித்துவநுழைவு என்பதுகல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பெண்களின் முன்னேற்றம், தொழிலாளர் முன்னேற்றம் என்பதைக் கொண்டிருந்தாலும் தங்களுடைய மதத்திற்கு மற்றமதத்தினரைக் கொண்டுவருதல் என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

"சமீபத்தில்தான் புஷ்பவேலில் வீட்டில் ஒரு காரியாலோசனைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. தொலைவிலிருந்தெல்லாம் தலைவர்களான பல கிறிஸ்தவர்கள் வந்திருந்தார்கள் குட்டநாட்டின் இரண்டு மாதாகோவில் புரோகிதர்கள்தவிர, மூன்று நான்கு கன்னியாஸ்திரி மடங்களிலுள்ள சாமியார்களும்ஆசீர்வதிக்கவந்திருந்தார்கள்" (ப.59)

என்பதன் வழி பண்ணையார்களும் கிறிஸ்துவத்திற்கு மாறுதல் என்பது அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளுதல் இதன்வழியாக அரசியல் அதிகாரத்தையும் வலுப்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்றும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

"...நான்குகிறிஸ்தவப்பாதிரிமார்கள் அந்தணருக்குவந்தனர் அவர்கள் கோயிலில் பிரசங்கங்கள் செய்தார்கள் முக்கியமாகக் கிறிஸ்தவர் வீடுகளில் சென்றனர். கிறிஸ்தவத் தலைவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்கள் பறையனுடையவும் பள்ளனுடையவும் குடிசைகளிலெல்லாம் ஏறியிறங்குவதைக் காணலாயிற்று. அவர்கள் ஏழைகள் சிலருக்குப் பணம் கொடுத்தார்கள். வேறுசிலருக்கு உடுத்த துணியளித்தனர் அப்படி அந்த மக்களின்மன்பர்கள் பறையனுடையவும் பள்ளனுடையவும் நண்பர்களாயினர்" (பக்.59 - 60) என ஏழைகளின் நிலை, கிறித்துவ மதத்திற்கு மதம் மாறுதல் என்பது தங்களது நிலை கொஞ்சம் முன்னேறும் தங்களுடைய விடுதலை அதில் கிடைக்கும் என்றும் மக்கள் நம்பியதையும் அறிகிறோம்.

அரசியல் - பொருளாதாரம்

இரண்டு உலகப்போர்கள் நடந்து முடிந்திருந்தநிலையில் பொருளாதார சீர்குலைவால் இந்திய நாட்டில் பசி, பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது, இதனால் நெல்லை சேமித்துக் கள்ளத்தனமாக வெளியே அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டது. விவசாயக் கூலிகளுக்குப் பணம்தான் கூலியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குக் காரணங்கள் பலவாகச் சொல்லப்பட்டது. அரசியல்வாதிகளின் பலத்தால் இதனைப் பண்ணையார்கள் செய்து முடித்தார்கள். ஆக அரசியல் கட்சியினரின் பாதுகாப்பு தேவைப்பட்டதன் மூலம் அரசியல் நுழைவிற்கும் அது காரணமாக அமைந்தது.

பொருளாதாரத்தில் வசதிப்படைத்தவர் கூட காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்தனர். நிறையபேருக்கு ஏன் சேருகிறோம் என்றதெளிவு இல்லையாயினும் அதில் சேர்ந்தால் பாதுகாப்புண்டு என்பதுமட்டும் அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. பெரிய வேளாண்மைக்காரர்கள், முதலாளிகள், பண்ணையார்கள், இடைத் தரமனிதர்கள் என இவர்களின் அக்கரை 'ஸ்டேட் காங்கிரஸ்' அமைப்பாக உருவெடுத்தது. எல்லோருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் ஓட்டுப்போடவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டது. இதைச் சொல்ல காங்கிரஸ்கட்சி அதற்கான அலுவலர்களை ஊரெல்லாம் அனுப்பிவைத்திருந்தது. கட்சியில் சேர்ந்து ஓட்டுப்போட்டால் போதும் அவர்களின் பிரச்சினையை காங்கிரஸ் பார்த்துக்கொள்ளும் என்றவாறு அவர்கள் நம்ப வைக்கப்பட்டார்கள்.

காந்திக் குல்லாவை மாட்டிக்கொண்டு சில அலுவலர்கள் ஊருக்குள்ளும் பெரியமனிதர்கள் வீட்டிற்கும் சென்றுவந்தார்கள். தங்கள்ஊரை, தன்னைத் தேடிவந்த அவர்களுக்குப் பல உபகாரங்களை அந்தப் பெரியமனிதர்கள் செய்து கொடுத்தார்கள். ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை தேவாராதனைக்குப்பின் கூட்டம் கலையும் தறுவாயில் குருவானவர் ஆட்டுக் குட்டிகளோடு உரக்கச்சொன்னார், 'அனைவரும் ஸ்டேட் காங்கிரஸில் சேரவேண்டும்'.

தேர்தலை ஓட்டி காங்கிரஸ் கட்சி கிராமத்திற்குள்ளும் தன் முகத்தைத் தலைகாட்டத் தொடங்கியதுபோல் ஏழைவிவசாயிகள், விவசாயக்கூலிகள், பண்ணையடிமைகள், கொத்தடிமைகள் இவர்களுக்காகக் குரல்கொடுத்து தனதுமுகம் காட்டிவளரத் தொடங்கியது கம்யூனிஸ்டுகட்சி.

கட்சிப்போட்டிகளுக்கிடையில், "குட்டநாட்டுக் கிருஷித் தொழிலாளிகளின் ஒரு யூனியனும் பதிவு செய்யப்பட்டது. அந்தயூனியனில் பறையனும் பள்ளனும் மட்டுமே அங்ககத்தினர்களாக அமைந்தனர்கிருஷித் தொழிலாளி யூனியன் அத்தேர்தலின் முடிவு நிர்ணயிக்கும் ஒரு முக்கியப்பகுதியாய் மாறிவிட்டது. அவர்களின் தொகைகுறைவானதல்ல அவர்கள் தம்முடிவைத் தெளிவுபடுத்தவுமில்லை" (ப.106) தங்களது உழைப்பிற்கான கூலிக்கிடைக்கவில்லை, நியாயமாகத் தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை, மனிதர்களாகத் தாங்கள் நடத்தப்படவில்லை, தங்கள் ஓட்டை யாருக்கு அளிப்பது என தாங்கள் முடிவுசெய்ய முடியவில்லை,

குடியிருக்கவீடுஇல்லை, பசிக்குஉணவில்லை, உடுக்கத்துணியில்லை, சாதி இழிவு போகவில்லை என்ற பலசூல்களுக்குப் பதில்தரும் முகமாக உழைப்பாளர்களை தங்கள்வசப்படுத்திக் கொண்டது கம்யூனிஸ்டு இயக்கம்.நாவலில் இவ்வியக்கம் தொழிலாளிகளின் யூனியன் என்றுகுறிப்பிடப்படுகிறது.

இப்படிக்கட்சியும் மதமும் மிராசுதார்களும் இன்னுமான அதிகாரங்களைப் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். சாதியாலும், அடிமை வேலையாலும் எந்தமாற்றமும் நிகழவில்லை. ஆனால் பண்ணை வேலையாட்களின் உரிமையைப்பெற்றுக் கொடுப்பதில் கம்யூனிஸ்டு இயக்கம் வீறுகொண்டு நின்றது. அதில்வறுமையால், மனைவி மக்களைப் பிரிந்து கட்சிக்காகத் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மனிதர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் ஏழை விவசாயக்கூலிகளுமாக இருந்தார்கள். அதில்கோரன்குடும்பமே நாவலின்தலையாயப் பகுதியாகிறது.

முடிவுரை

சிருதையைக் கட்டிக்கொண்டு வேற்றுஇடத்திற்கு ஒரு எஜமானனின் அடிமையாகச் செல்லும் இவர்கள்வாழ்வியலும், பண்ணையாரின் கபடவேடங்களும், இதற்குள்வரும் கிறித்துவ மிஷனரிகளின் மாதமாற்ற வேட்டையும், காங்கிரஸ்கட்சியின் வாக்குறுதிகளும் அதில் உள்ள முரண்பாடுகளும், விவசாயக்கூலிகளைக் கம்யூனிஸ்ட் என்றபெயரில் செங்கொடியின்கீழ் ஒன்றுதிரட்டும் இயக்கமும், முதலாளிகளால் இதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத போக்குமாக இந்நாவல் செல்லுவது மிக நேர்த்தியாக இந்நாவலில் படம் பிடிக்கப்படுவதன் மூலம் இன்றுவரை விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் X பண்ணையார்கள், முதலாளிகள் என்னும் மாறாத போராட்டக் களத்தை அறிகிறோம்.

முதன்மைச் சான்றாதாரம்

தமிழ் சிவசங்கரப்பிள்ளை, இரண்டுபடி, டிராமலிங்கம் பிள்ளை (மொ.ப.ஆ), சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி, 1948, தமிழில் 1990,

துணைமைச் சான்றாதாரம்

ம.திருமலை, தமிழ் மலையாள நாவல் ஒப்பாய்வு, பதிப்புத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, மு.ப.1987.